

Et gennemgående træk ved 1980'ernes omfattende budgetreformer og initiativer til forbedring af økonomistyringen har været, at der i videst mulig omfang er søgt gennemført en decentralisering med "indbygget" tilskyndelse til hensigtsmæssig og omkostningsbevidst økonomisk adfærd - frem for traditionelle metoder som detaljerede forskrifter, forhåndsgodkendelser m.v.

Eksempler herpå er rammebevillinger, opsparingsordning, overgang til budgettering i finansårets forventede prisniveau, ophævelse af den detaljerede stillingskontrol og resultatorienteret styring af statsvirksomhederne.

Incitamenterne til at økonomisere er yderligere styrket gennem generelle krav om udlicitering og overgang til brugerbevilling.

Siden 1989 har beslutninger på finanslovene ført til, at der stilles krav om *udlicitering* af statslige driftsopgaver for i alt 1,5 mia.kr.

Internationale erfaringer tyder på, at der ved at udbyde offentlige opgaver i licitation kan realiseres betydelige besparelser. En foreløbig opgørelse viser, at især vedligeholdelsesopgaver er overført fra statsligt til privat regi. Herudover er det bl.a. rengøring, EDB og trykkeriopgaver, som udliciteres.

Med virkning fra 1990 er der sket en omlægning til *brugerbevilling* for Boligministeriets Ejendomsdirektorat - nu Slots- og Ejendomsstyrelsen - og Statens Regnskabsdirektorat, der begge samtidig er blevet statsvirksomheder. Disse styrelsers hidtidige bevillinger er overført til brugerne, der herefter skal betale for modtagne ydelser. I alt er knap 0,6 mia.kr. på denne måde udlagt til brugerinstitutionerne.

Leverandørinstitutionerne tilskyndes hermed til at effektivisere og bedst muligt tilpasse sig brugernes behov for service. Brugerinstitutionerne tilskyndes til at økonomisere, idet man nu skal betale for ydelser, man tidligere modtog gratis. Herved får man eksempelvis en tilskyndelse til at begrænse lokaleforbruget mest muligt, idet der herved kan frigøres midler til anden anvendelse.

Pris- og lønforudsætninger

Statens udgifter er siden 1987 budgetteret i finansårets forventede priser.

Tidligere budgetteredes i det konstaterede prisniveau gældende for januar måned året før finansårets begyndelse. Herefter kunne man på forslag til lov om tillægsbevilling optage de konstaterede pris- og lønstigninger for de mellemliggende ca. halvandet år.

Denne budgetteringsform gav en utilstrækkelige tilskyndelse til at økonomisere, ligesom den forårsagede store bevægelser på tillægsbevillingsforslaget.

Efter overgang til budgettering i finansårets forventede priser, angiver finanslovens beløb hvad der er til rådighed (excl. moms) for det pågældende finansår.